

Reverence for Sacred Things

By Elder Ulisses Soares
Of the Quorum of the Twelve Apostles

Благоговіння перед священним

Старійшина Уліссес Соарес
З Кворуму Дванадцятьох Апостолів

April 2025 general conference

Reverence for the sacred fosters genuine gratitude, expands true happiness, leads our minds to revelation, and brings greater joy to our lives.

In the book of Exodus, we travel with Moses to the slopes of Mount Horeb as he turned aside from his daily cares—something we all should be willing to do—to see the burning bush that was not consumed. As he approached, “God called unto him out of the midst of the bush, and said, Moses, Moses. And he said, Here am I. And [God] said, ... put off thy shoes from off thy feet, for the place whereon thou standest is holy ground.” In great reverence, humility, and wonder, Moses removed his shoes and prepared himself to hear the word of the Lord and to experience His holy presence.

That sacred mountain epiphany was an experience filled with awe-inspiring reverence, connected Moses to his divine identity, and was, in fact, a key element of his transformation from a humble shepherd to a powerful prophet, leading him to walk a new path in life. Similarly, each of us can transform our discipleship into a higher pattern of spirituality by making the virtue of reverence a sacred part of our spiritual character.

The word *reverence* can be traced to the Latin *verberevereri*, which means to “stand in awe of.” In the gospel sense, this definition mingles with a feeling or attitude of profound respect, love, and gratitude. Such expression for the sacred by those who have a contrite heart and deep devotion to God and Jesus Christ fosters increased joy in

Благоговіння перед священним сприяє вияву щирої вдячності, збільшує істинне щастя, веде наш розум до одкровень і приносить більшу радість у наше життя.

У книзі Вихід ми разом з Мойсеєм рушаємо до схилів гори Хорив, коли він відсторонився від своїх щоденних турбот — і всім нам слід бути готовими це робити, — щоб побачити кущ, який горів полум'ям, але не згорав. Коли він наблизився, “кликнув до нього Бог з-посеред тієї тернини і сказав: “Мойсею, Мойсею!” А той відказав: “Ось я!” І сказав [Бог]:... “Здійми взуття своє з ніг своїх, бо те місце, на якому стоїш ти, — земля це свята!” З великим благоговінням, смиренням і подивом Мойсей зняв взуття і приготувався почути слово Господа та відчути Його святую присутність.

Те священне богоявлення на горі було подією, яка сповнила Мойсея трепетним благоговінням, відкрила для нього його божественну сутність і, насправді, стала ключовим елементом його перетворення з простого пастуха на могутнього пророка, спрямувавши його на новий шлях у житті. Подібним чином кожен з нас може перетворити своє учнівство на вищий зразок духовності, зробивши чесноту благоговіння священною складовою свого духовного характеру.

Слово *reverence* з англійської перекладається як “благоговіння” і походить від латинського дієслова *revereri* [ре-ве-ре рі], що означає “відчувати шанобливий трепет”. У євангельському сенсі до цього визначення додається ще й почуття або ставлення, яке характеризується глибокою повагою, любов'ю і

their souls.

Reverence for sacred things is the greatest manifestation of a vital spiritual quality; it is a by-product of our connection to holiness and reflects our love for and proximity to our Heavenly Father and our Savior, Jesus Christ. It is also one of the most elevated experiences of the soul. Such virtue directs our thoughts, hearts, and lives toward Deity. In fact, reverence is not just an aspect of spirituality; it is the essence of it—the foundation upon which spirituality is built, creating a personal connection to the divine, as taught by our children when they sing, “When I am rev’rent, I know in my heart Heav’nly Father and Jesus are near.”

As disciples of Jesus Christ, we are invited to cultivate the gift of reverence in our lives in order to open ourselves to a deeper communion with God and His Son, Jesus Christ, simultaneously strengthening our spiritual character. Had we more of such feelings in our hearts, there would be undoubtedly greater joy and delight in our lives, and there would be less room for sorrow and sadness. We must remember that showing reverence for sacred things gives meaning to much of what we do every day and strengthens our feeling of gratitude—inspiring awe, respect, and love for higher and holier things.

Unfortunately, we live in a world where showing reverence for sacred things is becoming increasingly uncommon. In fact, the world celebrates the irreverent, as any perusal of a tabloid magazine, television program, or the internet attests. The absence of respect for the sacred produces an increasing casualness in attitude and carelessness in conduct, which can rapidly spiral one generation into apathy and catapult the next generation into misery.

Irreverence can also lead us away from the bonds that covenants with God provide and diminish our sense of accountability before Deity. Consequently, we run the risk of caring only about our own comfort; satisfying our uncontrolled appetites; and ultimately arriving to the unholy place of despising sacred things, even God, and consequently our divine nature as

вдячністю. Таке благоговіння перед священним з боку тих, хто має упокорене серце і глибоку відданість Богу та Ісусу Христу, викликає почуття більшої радості в їхніх душах.

Благоговіння перед священним є найбільшим виявом надзвичайно важливої духовної якості; воно є одним з наслідків нашого зв’язку зі святістю і відображає нашу любов і близькість до Небесного Батька і Спасителя, Ісуса Христа. Воно також є одним з найпіднесеніших переживань душі. Ця чеснота спрямовує наші думки, серце і життя до Божества. Насправді благоговіння — це не просто один з аспектів духовності; воно є самою її суттю — фундаментом, на якому духовність будується; воно створює особистий зв’язок з божественним, і цього навчають наші діти, коли співають: “Я знаю всім серцем, що поруч завжди буде Батько Небесний і Син”.

Нас, учнів Ісуса Христа, закликають розвивати у своєму житті дар благоговіння, щоб ми відкрилися для глибшого спілкування з Богом і Його Сином Ісусом Христом, одночасно зміцнюючи свій духовний характер. Якби в наших серцях було більше таких почуттів, то, безсумнівно, у нашому житті більше було б радості й задоволення і менше місця для смутку і печалі. Нам слід пам’ятати, що вияв благоговіння перед священним надає сенсу більшості з того, що ми робимо кожного дня, і зміцнює наше почуття вдячності, викликаючи трепет, повагу і любов до всього вищого і святішого.

На жаль, ми живемо у світі, де вияв благоговіння перед священним стає все більшою рідкістю. Справді, світ прославляє неблаговійне, в цьому можна швидко переконатись, переглянувши якісь бульварні журнали, телепрограми або матеріали в Інтернеті. Відсутність поваги до священного породжує зростаючу недбалість у ставленні та легковажність у поведінці, що одне покоління може швидко ввести в апатію, а наступне покоління — катапультиувати у страждання.

Відсутність благоговіння також послаблює узи наших завітів з Богом і зменшує наше відчуття відповідальності перед Божеством. Внаслідок цього ми ризикуємо стати тими, хто дбає лише про власний комфорт і задоволення своїх неконтрольованих апетитів; і зрештою зануритися у нечестивість, зневажаючи священне, а отже й Бога, а отже

children of Heavenly Father. Irreverence toward sacred things furthers the adversary's aims by disrupting our sensitive channels of revelation, which are crucial for our spiritual survival in our day.

The meaning and importance of reverence for what is sacred is well outlined throughout the scriptures. One instance in the Doctrine and Covenants would seem to indicate that reverence toward our Heavenly Father and His Son, Jesus Christ, is an essential virtue for those who attain the celestial kingdom.

As a church we strive to hold the Father and the Son in the utmost sacredness and respect in every aspect, including how we depict Their images. The guidance of the Holy Ghost is a crucial component in determining how these images should reflect the sacred nature, character, and godly attributes of the Father and of the Son. We are very careful to avoid portraying elements that could distract from our primary focus on our Heavenly Father and His Son, Jesus Christ, and Their teachings, including how we apply advanced tools offered by technology, such as using artificial intelligence (AI) to generate content and images.

This same principle is applied to any source of information available through the official communication channels of the Church. Every lesson, book, manual, and message is carefully developed and approved under the direction of the Spirit to make sure we maintain the sacred virtue, values, and standards of the gospel of Jesus Christ. In a recent message for the young adults of the Church, Elder David A. Bednar taught, "To navigate the complex intersection of spirituality and technology, Latter-day Saints should humbly and prayerfully (1) identify gospel principles that can guide their use of artificial intelligence and (2) strive sincerely for the companionship of the Holy Ghost and the spiritual gift of revelation."

My dear brothers and sisters, as sophisticated as modern technology has become, it simply cannot simulate the wonder, awe, and amazement found in the kind of reverence born from the influence of the Holy Ghost. As followers of Christ, we need to be careful not to weaken our connection with God and His Son by using

й нашу божественну природу як дітей Небесного Батька. Відсутність благоговіння перед священним сприяє тому, що супротивник досягає своїх цілей, порушуючи наші чутливі канали отримання одкровенень, вкрай необхідні для духовного виживання в наші дні.

У Писаннях детально описано важливе значення благоговіння перед священним. В одному уривку в Ученні і Завітах, здається, вказано, що благоговіння перед нашим Небесним Батьком і Його Сином, Ісусом Христом, є ключовою чеснотою тих, хто досягає цілестіального царства.

Ми, члени Церкви, намагаємося ставитися до Батька і Сина з найвищою святістю і повагою в усьому, зокрема й у тому, як ми зображуємо Їхній вигляд. Скерування Святого Духа є ключовим компонентом у визначенні того, як на цих зображеннях мають відтворюватися священна природа, характер і божественні риси Батька і Сина. Ми дуже старанно намагаємося уникати того, щоб зображати елементи, які можуть заважати нам перш за все зосереджуватися на Небесному Батькові, Його Сині, Ісусі Христі, та Їхніх вченнях, зокрема застосовуючи передові технологічні засоби, наприклад, штучний інтелект (ШІ), для створення контенту та зображень.

Такий самий принцип застосовується до будь-якого джерела інформації, доступного через офіційні канали комунікації Церкви. Кожні урок, книга, посібник і повідомлення ретельно розробляються і затверджуються за скеруванням Духа, аби гарантувати, що нами збережено священні чесноти, цінності та норми євангелії Ісуса Христа. У своєму нещодавньому зверненні до дорослої молоді Церкви старійшина Девід А. Беднар навчав: "Щоб розібратися у складному переплетінні духовності й технологій, святі останніх днів мають смиренно і з молитвою 1) визначити євангельські принципи, що будуть їх скеровувати під час користування штучним інтелектом, і 2) щиро прагнути супроводу Святого Духа і духовного дару одкровення".

Мої дорогі брати і сестри, якими б розвиненими не стали сучасні технології, вони просто не можуть викликати того трепету, захоплення і здивування, які приносить благоговіння, що народжується під впливом Святого Духа. Нам, послідовникам Христа, потрібно бути обережними, щоб не посла-

AI-generated content and images inappropriately. We should remember that relying on a modern technological “arm of flesh” is an inadequate and disrespectful substitute for the inspiration, edification, and witness that can be received only through the power of the Holy Ghost. As Nephi declared: “O Lord, I have trusted in thee, and I will trust in thee forever. I will not put my trust in the arm of flesh.”

In another revelation, the Prophet Joseph Smith was instructed that temples erected unto the Lord should be a place of reverence to Him. Throughout his ministry, our dear prophet, President Russell M. Nelson, has strongly emphasized our worship in reverence in the sacred temple. In the house of the Lord, we are taught about entering into the holy presence of the Father and the Son. I have always found it instructive and even inspiring that one of the first things we do upon entering the temple and preparing ourselves to participate in the sacred ordinances there is to remove our shoes and change into our white clothing. Like Moses, if we are intentional, we can recognize that taking off our worldly shoes is the beginning of stepping onto holy ground and being transformed in higher and holier ways.

Brothers and sisters, we do not need to climb to the top of a mountain, like Moses did, to discover reverence for sacred things and convert our discipleship into a deeper level of spirituality and devotion. We can find it, for example, as we strive to protect our home environment from worldly influences. This can be accomplished by sincerely and fervently praying before our Heavenly Father in the name of Jesus Christ and seeking to better know our Savior through our diligent study of the word of God found in the scriptures and in the teachings of our prophets. Additionally, such spiritual transformation can come as we strive to honor the covenants we have made with the Lord by living in obedience to the commandments. These efforts can bring a quiet and certain stillness to our hearts. Focusing on such actions can surely help transform our homes into reverent places of spiritual refuge—personal sanctuaries of faith where the Spirit resides, much like the mountain experience of Moses.

бити наш зв'язок з Богом і Його Сином, неналежним чином використовуючи контент і зображення, згенеровані штучним інтелектом. Ми повинні пам'ятати, що покладатися на сучасне технологічне “рамено плоті” — це неспівставна і нешаноблива заміна натхнення, напучування і свідчення, які можна отримати лише силою Святого Духа. Нефій проголосив: “О Господи, я довірився Тобі, і довірятимусь Тобі навіки. Я не покладу мою надію на рамено плоті”.

В іншому одкровенні пророку Джозефу Сміту було сказано, що храми, зведені для Господа, мають бути місцем вияву благоговіння перед Ним. Протягом свого служіння наш дорогий пророк, Президент Рассел М. Нельсон, наголошував на тому, що нам слід з благоговінням поклонятися у священному храмі. У домі Господа нас навчають про входження у святу присутність Батька і Сина. Я завжди вважав повчальним і навіть надихаючим те, що, заходячи до храму і готуючись до участі у священних обрядах, перше, що ми робимо, це знімаємо взуття і перевдягаємось у біле вбрання. Якщо ми, подібно до Мойсея, робитимемо це свідомо, то зможемо розпізнати, що зняття нашого мирського взуття є підготовкою, щоб ступити на святу землю і змінитись у вищий і святіший спосіб.

Брати і сестри, нам не потрібно підніматися на вершину гори, як Мойсею, щоб віднайти благоговіння перед священним і перевести наше учнівство на вищий рівень духовності й відданості. Наприклад, ми можемо знайти його, коли намагаємось захистити своє домашнє середовище від мирського впливу. Цього можна досягти, якщо щиро й гаряче молитися нашому Небесному Батькові в ім'я Ісуса Христа і прагнути краще пізнати нашого Спасителя через старанне вивчення слова Бога, яке міститься у Писаннях і вченнях наших пророків. Крім того, така духовна трансформація може відбутися, якщо ми прагнемо шанувати завіти, укладені з Господом, і живемо у послуху заповідям. Ці зусилля можуть принести в наші серця тихий і незмінний спокій. Зосередження на таких діях, безсумнівно, може допомогти перетворити наші домівки на місця духовного притулку, сповнені благоговіння, — особисті святини, де перебуває Дух, і викликати почуття, подібні до тих, які мав Мойсей на горі.

We can also experience such spiritual transformation as we faithfully participate in the Church's worship service, including tuning our hearts to the Lord through our sincere singing of sacred hymns. Turning aside—like Moses—from worldly distractions, especially our cell phones or anything not in harmony with this sacred moment, enables us to turn our full attention to partaking of the sacrament, with our minds and hearts focused on the Savior and His atoning sacrifice along with our own covenants. Such sacramental focus will foster a reverently renewing moment of our communion with the Savior and will make the Sabbath a delight and transform our life.

Ultimately, we can experience this spiritual change in our discipleship as we regularly worship in the mountain of the Lord's house—our holy temples—and strive to live with covenant confidence, especially when we face the trials of mortal life.

My wife and I have personally experienced some sacred mountain moments in reverence as we have strived to apply these principles in our life, which has caused a meaningful transformation in our discipleship. I remember like it was yesterday walking through the cemetery before burying our second child, who was born prematurely and did not survive, while my wife was still recovering in the hospital. I recall praying to God with great fervency and reverence, asking for help to cope with that challenging trial. In that instant, I received a clear and powerful spiritual assurance in my heart: Everything will be fine in our lives if my wife and I endure, holding on to the joy that comes from living the gospel of Jesus Christ. What seemed like an overwhelming, sorrowful challenge at the time turned into a sacred, reverent experience, a capstone that has helped sustain our faith and has given us confidence in the covenants we have made with the Lord and in His promises for me and my family.

My brothers and sisters, reverence for the sacred fosters genuine gratitude, expands true happiness, leads our minds to revelation, and brings greater joy to our lives. It places our feet

Ми також зможемо відчувати таку духовну трансформацію, якщо з вірою братимемо участь у церковному поклонінні, зокрема налаштуємо наші серця на Господа через щирий спів священних гімнів. Коли ми, подібно до Мойсея, відвертаємося від мирських відволікань — особливо від мобільних телефонів чи будь-чого, що не відповідає святості цього моменту, — ми можемо повністю зосередитися на прийнятті причастя, звертаючи свій розум і серце до Спасителя, Його спокутної жертви та наших власних завітів. Така зосередженість на причасті створить момент благоговійного відновлення нашого спілкування зі Спасителем, зробить День суботній приємністю та змінить наше життя.

Зрештою, ми можемо відчувати цю духовну зміну в нашому учнівстві, якщо будемо регулярно поклонятися на горі дому Господнього — у наших святих храмах — і намагатимемося жити з впевненістю, яка приходить завдяки дотриманню завітів, особливо, коли стикаємося з випробуваннями смертного життя.

Ми з дружиною особисто переживали деякі моменти благоговіння “на священній горі”, коли намагалися застосовувати ці принципи у своєму житті, що сприяло суттєвій трансформації в нашому учнівстві. Я пам'ятаю так, ніби це було вчора, як я йшов цвинтарем перед тим, як поховати нашу другу дитину, що народилася недоношеною і не вижила, а моя дружина все ще одужувала в лікарні. Я пам'ятаю, як з великою палкістю і благоговінням молився до Бога, бажаючи про допомогу витримати це важке випробування. У ту ж мить я отримав чітке і могутнє духовне запевнення у своєму серці: все буде добре в нашому житті, якщо ми з дружиною витерпимо до кінця, тримаючись за ту радість, що приходить завдяки життю за євангелією Ісуса Христа. Те, що на той момент здавалося нездоланим, болісним випробуванням, перетворилося на священний досвід благоговіння, наріжний камінь, який допоміг підтримати нашу віру і дав нам впевненість у завітах, які ми уклали з Господом, і в Його обіцяннях для мене і моєї сім'ї.

Мої брати і сестри, благоговіння перед священним сприяє вияву щирої вдячності, збільшує істинне щастя, веде наш розум до одкровенень і приносить більшу радість у наше

on holy ground and lifts our hearts to Deity.

I testify to you that as we strive to incorporate such virtue into our daily lives, we will be able to increase our humility, expand our understanding of God's will for us, and strengthen our confidence in the promises of the covenants we have made with the Lord. I witness that as we embrace this gift of reverence for sacred things—whether in the mountain of the Lord's house, in a meetinghouse, or in our own homes—we will be filled with astounding amazement and awe as we connect to the perfect love of our Heavenly Father and Jesus Christ. I reverently witness these truths in the sacred name of our Savior and Redeemer, Jesus Christ, amen.

життя. Завдяки благоговінню наші ноги стають на святу землю і наше серце підноситься до Божества.

Я свідчу вам, що коли ми намагатимемося зробити цю чесноту частиною нашого повсякденного життя, то зможемо збільшити свою смиренність, розширити розуміння Божої волі щодо нас і зміцнити свою впевненість в обіцяннях, що містяться в завітах, які ми уклали з Господом. Я свідчу, що маючи цей дар благоговіння перед священним — чи то на горі дому Господнього, чи то в домі зборів, чи у власних домівках, — ми сповнимося приголомшливим подивом і трепетом, поєднуючись із досконалою любов'ю нашого Небесного Батька та Ісуса Христа. Я з благоговінням свідчу про ці істини у священне ім'я нашого Спасителя і Викупителя, Ісуса Христа, амінь.